

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 30-A DUPĂ RUSALII
(Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor)

SFINȚII SFINȚIȚI MUCENICI.
CLEMENT, EPISCOPUL ROMEI,
ȘI PETRU,
EPISCOPUL ALEXANDRIEI

SĂ RĂSPUNDEM CHEMĂRII LUI HRISTOS

Un tânăr bogat L-a căutat pe Mântuitorul ca să-L întrebe ce să facă ca să moștenească viața cea veșnică. Era un tânăr corect, care păzea poruncile. Nu era desfrânat, nu era hoț, nu era mincinos, cinstea pe tatăl și pe mama sa. Pentru aceste calități el urcase, ocupând probabil o mare demnitate, poate șef al sinagogii sau, de ce nu, om în sinedriu. Era apreciat de toți, avea aparent tot ce-i trebuia: cinste, poziție social, avere. Dar era totuși nemulțumit, îi lipsea ceva.

Sufletul său era neliniștit. Auzise despre acest mare Învățător, pe care cu multă îndrăzneală L-a numit Bun. Cam ciudată expresia pentru evrei. Pentru că evreii nu spuneau decât despre Lege că este dreaptă și bună așa cum citim în Psalmul 118: „Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.” (v.72)

Dar de ce Îl numea bun? Pentru că se temea să-I spună Fiul lui Dumnezeu și nici Mântuitorul nu insistă, îl întreabă numai „Pentru ce mă numești bun? Bun este numai Dumnezeu”. (Luca 18, 19) Cine ar fi îndrăznit atunci să-L urmeze pe Hristos Dumnezeu? Dar probabil că tânărul acesta a simțit în Hristos firea Sa dumnezeiască și Mântuitorul i-a răspuns: „Știi poruncile?”

Iar tânărul amintește poruncile Legii date de Dumnezeu prin Moise care statornicesc relațiile dintre oameni. Atât i-a cerut Hristos ca să intre în viață: să le păzească. Când Hristos a făcut un pas

înainte, apreciindu-l și dându-i un semn de iubire, căci păzise poruncile, i-a adresat o chemare dumnezeiască: „Vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; și vino de urmează Mie.” (Luca 18, 22) A plecat tânărul, căci nu era liber, era rob, robit de materia trecătoare.

Iubiți tineri,

Dumnezeu nu vă disprețuiește că ați adunat averi. El vrea să facă ordine în viața voastră, prin spusele Sale din Predica de munte. „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.” (Matei 6, 33)

Hristos, prin învățătura Sa, se adresează ție, tinere. În primul rând ca să păzești poruncile, să ascuți de cuvântul Lui, să-ți ordonezi viața și să ai cu El o relație personală, să fie El mai întâi în viața ta o prezență continuă, căci fără El nu poți să faci nimic. Tânărul bogat L-a părăsit pe Hristos.

Iar când L-a părăsit și a pierdut libertatea, a rămas pe mai departe rob mântuirii. De aceea și Hristos o spune cu tristețe: „Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului decât să intre bogatul în Împărăția lui Dumnezeu.” (Luca 18, 25)

Tânărul nu a fost la înălțimea chemării lui Hristos. Domnul îl chemase la apostolat, el a plecat trist în robia de care Hristos a vrut să-l elibereze.

Ce trist! Ce lecție profundă pentru tineretul din ziua de azi, un tineret care nu păzește poruncile, care nu caută împărăția lui Dumnezeu, care fuge de El, căutând fericiri iluzorii.

Tinere, tu, mai mult decât noi, cauți fericirea. Și nu greșești. Află de la noi că Hristos este izvorul fericirii și fără El viața este o tristețe fără sens și fără rost.

Răspunde-I la chemarea ce ți-o face și vei avea comoară în cer. Amin! ❖

Părintele Dinu

SFÂNTUL APOSTOL ANDREI

Cel Întâi Chemat, Ocrotitorul României

Născut în Betsaida Galileei, localitate de pe țărmul Lacului Ghenizaret, în nordul Țării Sfinte, aflăm din Noul Testament că era fratele lui Simon Petru, pescar ca și el. Înainte de a fi chemat de Hristos, Sfântul Andrei a fost mai întâi ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul. În pustiul Iordanului a crescut auzind cuvintele prorocului despre venirea lui Mesia, iar în momentul Botezului Domnului a văzut pe „Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii“. Dacă întreaga viață trăise cu nădejdea că va veni un Mântuitor, iată că se plinise vremea și, în chiar a doua zi după Epifania de la Iordan, Andrei putea împărtăși bucuria prezentului cu fratele său: „Am găsit pe Mesia (care se tâlcuiește: Hristos)”.

Sfântul Evanghelist Matei ne istorisește momentul chemării la apostolie a Sfântului Andrei: «Pe când Iisus umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El”» (Matei 4, 18-20).

Sfântul Andrei a urmat Mântuitorului, însoțindu-l pe drumurile Țării Sfinte. A fost martor faptelor minunate săvârșite de Domnul, s-a împărtășit din cuvântul dumnezeiesc, și, mai presus de toate, a văzut Patimile Domnului, a plâns moartea Lui pentru noi și s-a întărit în credință, în ziua Învierii. Tradiția Bisericii ne spune că, după Înălțarea Domnului la cer și după Cincizecime, Apostolii au tras la sorți și au mers în toată lumea, pentru propovăduire. Sfântului Andrei i s-au încredințat Bitinia, Bizantia, Tracia și Macedonia, cu ținuturile din jurul Mării Negre, până la Dunăre și Sciția (adică Dobrogea noastră) și până în Crimeea.

Eusebiu de Cezareea (sec. al IV-lea), Calendarul gotic (sec. al IV-lea) sau Martirologiile istorice occidentale (sec. VIII-IX) confirmă tradiția potrivit căreia Sfântul Andrei a predicat la sciți. Credința că Sfântul Andrei ar fi fost în Dobrogea, creștinându-i pe locuitorii acestei zone, este întărită de prezența colindelor, legendelor, obiceiurilor din Dobrogea, închinare Sfântului Andrei. De altfel, un sinaxar constantinopolitan amintește pătımirea Sfântului Andrei la 30 noiembrie, după ce a propovăduit în „toată regiunea Bitiniei și Pontului, în provinciile romane Tracia și Sciția”. Un alt sinaxar al Bisericii de Constantinopol ne oferă o variantă mai lungă a pătimirii Sfântului

Pe 30 noiembrie, Biserica Ortodoxă cinstește pe Ocrotitorul României, Sfântul Apostol Andrei.
A fost „cel Întâi Chemat” la apostolie de către Mântuitorul Hristos și, la rândul-i, a chemat pe mulți la dreapta credință, într-o bogată activitate misionară ce l-a purtat până la gurile Dunării de Jos.

Andrei, menționând că „lui Andrei, celui Întâi Chemat, i-au căzut la sorți Bitinia, părțile Pontului Euxin (n.r. - Marea Neagră.) și ale Propontidei, cu cetățile Calcedon și Bizanț, Macedonia, Tracia și regiunile care se întind până la Dunăre, Tesalia, Elada, Ahaia și cetățile Aminosos, Trapezunt, Heraclea și Amastris”.

De la Constantinopol trece prin Macedonia și Tesalia, ajungând până în orașul Patras din Ahaia, în Grecia de astăzi. În cetatea Patras a convertit, printre alții, pe Maximila, sora proconsulului Egheat al Ahaiei. Din porunca acestuia, Sfântul Apostol Andrei a fost martirizat, răstignit cu capul în jos pe o cruce din tei, în formă de X.

Biserica primară a stabilit, încă de la sfârșitul secolului al II-lea, ziua de 30 noiembrie ca dată a prăznuirii Sfântului Apostol Andrei.

Moaștele Sfântului Andrei s-au păstrat în cetatea Patras până în anii 356-357, când împăratul Constanțiu le-a așezat în Biserica Sfinților Apostoli din Constantinopol, cu ocazia slujbei sfințirii, după restaurare. În secolul al IV-lea, Sfântul Ambrozie, episcopul Milanului, scria că părțile din sfințele sale moaște au fost oferite bisericilor din Milan, Nola și Brescia din Italia. În jurul anului 850, împăratul bizantin Vasile I Macedoneanul restituie locuitorilor din Patras racla cu capul Sfântului Apostol Andrei. După Cruciada a IV-a, din 1204, când Constantinopolul a fost cucerit de cavalerii

apuseni, cardinalul Petru din Capua a dispus ca moaștele Sfântului Andrei, păstrate în capitala imperiului, să fie așezate în catedrala din Amalfi, Italia. În aprilie 1462, în timpul papei Pius al II-lea, capul Sfântului Andrei din Patras a fost așezat într-o biserică din Roma. La 26 septembrie 1964, în timpul papei Paul al VI-lea, Vaticanul a restituit racla cu capul Sfântului Apostol Andrei Mitropoliei de Patras a Bisericii Ortodoxe a Greciei.

Începând din anul 750, Sfântul Andrei este cinstit ca patron spiritual al Scoției, pe al cărei steag este reprodusă crucea în formă de X. Mai este ocrotitor al Poloniei, al Spaniei, al Siciliei, al Greciei și al Rusiei.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât în anul 1995 ca sărbătoarea Sfântului Andrei să fie însemnată cu cruce roșie în calendarul bisericesc, iar în anul 1997 Sfântul Andrei a fost proclamat „Ocrotitorul României”. Ziua de 30 noiembrie a fost declarată sărbătoare bisericească națională. Moaștele Sfântului Andrei au fost aduse în țara noastră în 1996 la Iași și în 2011 la București.

Tradițiile locale legate de cultul Sfântului Andrei au îmbogățit tezaurul popular românesc, păstrându-se, din generație în generație, până astăzi. Pentru că strămoșii noștri geto-daci au primit cuvântul Evangheliei și au fost botezați de Sfântul Apostol Andrei, îl cinstim ca ocrotitor și cel dintâi părinte spiritual al românilor. ❖

SFÂNTUL IERARH ANDREI ȘAGUNA, MITROPOLITUL TRANSILVANIEI

Cel care a înviat neamul românesc și Biserica sa

Trimis de Dumnezeu ca un apostol, pentru a aduce nădejde și pace neamului românesc ortodox, oprimit și umilit, din Ardeal, Sfântul Andrei Șaguna a strălucit în veacul al XIX-lea ca o lumină, fiind mitropolit al Transilvaniei între anii 1864-1873. A rămas în istorie ca vajnic apărător al drepturilor ortodocșilor și românilor din Ardeal. Pentru faptele sale sfinte Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat la 21 iulie 2011. Prăznuirea lui se face la 30 noiembrie, alături de Sfântul Apostol Andrei.

La 20 decembrie 1808 s-a născut Anastasiu - viitorul Mitropolit al Ardealului - din părinți temători de Dumnezeu, proveniți din aromâni, care se așezaseră în orașul Mișcolț, în nord-estul Ungariei.

După moartea timpurie a tatălui său, trecut la catolicism, mama sa, Anastasia Șaguna, rămâne singură cu trei copii: Evreta, Ecaterina și Anastasiu, încredințați unor așezăminte de educație catolice. Anastasia își crește cu dârzenie exemplară copiii în duhul Ortodoxiei, toți trei făcând la vârsta de 18 ani cerere oficială de reprimire în Biserica străbună. Ortodoxia viitorului mare ierarh este opera credincioasei sale mame, Anastasia.

Anastasiu învață la cele mai bune școli ale timpului: gimnaziul „superior” (liceul) și Universitatea din Pesta (azi, Budapesta), făcând studii strălucite de filosofie și drept. La terminarea studiilor, tânărului Anastasiu pleacă la Vârșeț (în Banatul sârbesc de azi) și se înscrie la Seminarul Teologic româno-sârb. La absolvire intră ca frate în mănăstirea sârbească Hopovo, unde, la nici 25 de ani, a cerut să fie tuns în monahism. Primește numele Sfântului Apostol Andrei, cel întâi chemat, împlinindu-și și el chemarea sfântă de a reînvia Ortodoxia românească din Transilvania asuprită și umilită de stăpânitorii nedrepti ai acestui pământ. Timp de 13 ani activează ca rector, ca asesor (consilier) mitropolitan, ca profesor de seminar și ca egumen la patru mănăstiri sârbești (Iazak, Beșenovo, Hopovo și Covil).

În vara anului 1846, mitropolitul de la Carloviț l-a numit „vicar general” al Episcopiei românești vacante a Transilvaniei, cu sediul la Sibiu, iar în decembrie 1847, „soborul” protopopilor ardeleni l-a propus ca episcop. A fost confirmat de Curtea Imperială din Viena și apoi hirotonit arhieru de către

mitropolitul din Carloviț, în Duminica Tomii a anului 1848. Așteptat ca un izbăvitor al românilor drept-credincioși, ierarhul lui Hristos s-a ostenit cu multă dăruire în lucrarea de apărare și de păstrare a identității spirituale și culturale a națiunii române ardeleni, pe primul loc fiind atât recunoașterea lor ca „națiune” egală în drepturi cu maghiarii, sașii și secuii, cât și desființarea iobăgiei. Pentru lupta sa de apărare a drepturilor și a demnității românilor transilvăneni, a fost mult iubit de cler și popor.

În plan bisericesc

Mitropolitul Andrei Șaguna a luptat cu mult curaj, timp de 15 ani, pentru ieșirea Bisericii românești din Ardeal de sub jurisdicția Mitropoliei Sârbești de la Carloviț, sub care a fost așezată în mod abuziv de Curtea Imperială de la Viena. Lupta lui a fost încununată de izbândă în decembrie 1864, când s-a aprobat restaurarea vechii Mitropolii a Ardealului (desființată în 1701 de autoritățile de stat de atunci prin trecerea la „unire” cu Roma a unei părți a clerului ortodox), iar Andrei Șaguna a devenit arhiepiscopul Sibiului și mitropolitul românilor din Ardeal, Banat și „părțile de vest” (Crișana).

Canonist de vocație, marele Mitropolit a întocmit, apoi, o lege de organizare bisericească, sub numele de Statutul organic, aprobată de un Congres Național-Bisericesc în anul 1868, prin care se prevedea autonomia Bisericii sale față de stat, dar și participarea laicilor la conducerea vieții bisericești, în probleme administrative și economice.

Ctitor de viață, limbă și cultură românească

A reorganizat vechea școală teologică de la Sibiu (existentă din 1786) ca un „Institut Teologico-Pedagogic”, cu două „secțiuni”, în care se pregăteau viitorii preoți, dar și învățătorii celor aproximativ 800 de școli primare din Ardeal, majoritatea ctitorite de el și îndrumate de Biserica, pentru ridicarea neamului. A cumpărat câteva case pentru nevoile școlii și internatului, iar pentru studenții teologi și preoți a tipărit o serie de manuale didactice (scrise de el însuși sau de profesorii Institutului) și a trimis numeroși tineri la studii de specializare la Universitățile din Austria și Germania, cu burse oferite din fondurile și fundațiile create de el. A avut un rol însemnat în întemeierea și organizarea Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român (ASTRA, care există și azi), fiind primul ei președinte (1861-1866).

La Sibiu a înființat o „tipografie diecezană”, în anul 1850, în care s-au tipărit: „Telegraful Român” (din ianuarie 1853 până azi, în mod neîntrerupt), „Calendarul” eparhial (numit în prezent „Îndrumătorul bisericesc”, din 1852 până azi), o serie de manuale pentru școlile primare, dar și manuale pentru învățământul teologic (unele scrise de el însuși), toate cărțile de slujbă, o nouă ediție a Bibliei, între anii 1856 și 1858.

A organizat învățământul elementar și mediu ortodox românesc din Transilvania, punându-l sub îndrumarea Bisericii. Astfel, conform celor stabilite de el, preoții-parohi erau directori ai „școlii populare” din parohia lor, protopopii erau inspectori ai școlilor din „tractul” lor, iar episcopul (sau arhiepiscopul) era inspector suprem al școlilor din întreaga eparhie, principii înscrise și în Statutul Organic al Bisericii Ortodoxe Române din Transilvania. La sfârșitul păstoririi sale, în Arhiepiscopia Sibiului existau aproape 800 de „școli populare”, un liceu cu 8 clase la Brașov (înființat în 1850), o școală reală-comercială (înființată în 1869) la Brașov și un gimnaziu cu 4 clase la Brad (înființat în 1868). La îndemnul lui, s-au scris peste 25 de manuale școlare.

Activitatea politică a Mitropolitului Șaguna

În timpul revoluției de la 1848, Andrei Șaguna s-a aflat printre fruntașii mișcării naționale românești din Transilvania. Astfel, la 3/15 mai 1848 a prezidat (împreună cu episcopul greco-catolic Ioan Lemeni) Marea Adunare de la Blaj. În fruntea unei delegații, a dus petiția adoptată la acea adunare împăratului

Franz Josef, la Viena. La 16/28 decembrie 1848 a organizat o adunare la Sibiu, de unde a trimis o nouă petiție împăratului. Ideea unității românilor este conținută în „Memoriul națiunii române din Marele Principat al Ardealului, din Banat, din părțile vecine ale Ungariei și din Bucovina”, prezentat tot împăratului Franz Josef.

Activitatea politică a lui Andrei Șaguna a continuat și după revoluția de la 1848. Astfel, în 1860 el a devenit membru în Senatul imperial din Viena, iar între 1863-1865 a fost deputat în Dieta Transilvaniei, copreședinte al Conferinței

Sfânta Mare Muceniță Ecaterina

Este prăznuită pe 25 noiembrie. Sinaxarul ne spune că a trăit pe vremea împăratului Maximian, prin anii 304, și se trăgea din cetatea Alexandriei, fiind fiica unui principe care se numea Consta. Era foarte frumoasă și înaltă la trup, și avea ca la optsprezece ani. Era și foarte învățată, tot Sinaxarul amintind că ea îi citise, printre alții, pe Homer și pe Virgiliu, marele poet al latinilor, dar și pe filosofi Aristotel și Platon, nefiindu-i străină nici învățătura tainică a marilor magi (astronomi) Ianni și Iambri, pe a lui Dionisie și nici profețiile Sibilei. A învățat încă și meșteșugul ritoricesc (al grăirii frumoase), și multe limbi și dialecte cunoștea. Nu numai cei ce au văzut-o o admirau, ci și acei care numai auziseră de renumele și înțelepciunea ei. În anii împăratului Maximian și a fiului său Maxentie a fost prinsă pentru mărturisirea cea în Hristos și a fost dată spre multe feluri de chinuri. Dar cu înțelepciunea sa și cu buna grăire, a înduplecat pe o sută și cincizeci de ritori ca să creadă în Hristos, împreună și cu alți mulți păgâni. Și încheie Sinaxarul: „Cu care împreună i s-a tăiat capul fericeitei și a luat cununa mărturisirii. ❖”

naționale-politice a românilor de la Sibiu (1861) și al Congresului național al românilor de la Alba Iulia (1863). După crearea statului dualist austro-ungar (1867), Andrei Șaguna a fost mentorul „activismului” în viața politică a românilor transilvăneni.

Ierarh luminat, smerit și înțelept

A fost un om rugător și postitor, un evlavios liturghisitor, un bun predicator și păstor de suflete, care a păstrat în permanență legătura cu clerul și credincioșii săi prin minunatele pastorale trimise acestora de Crăciun, de Paști și în alte ocazii. Prin toate s-a dovedit a fi un păstor cărturar, un ierarh luminat, smerit și înțelept, un apărător neînfricat al dreptei credințe și un mare chivernisitor al vieții bisericești.

S-au consemnat mărturii despre modul profund în care trăia misterul euharistic, prin participarea lui la Sfânta Liturghie, cum urmărea pe fiecare preot și-l îndruma astfel încât să fie un bun slujitor. Sunt cunoscute cărțile de slujbă tipărite, ca să nu lipsească absolut nimic serviciului divin.

În memoriile sale Sfântul Andrei Șaguna mărturisește că a refuzat demnitatea de patriarh al Bisericii Ortodoxe Sârbe, pe care i-au oferit-o unii, după cum a refuzat și demnitatea de mitropolit al tuturor românilor ardeleni, dacă va trece la unirea cu Biserica Romei, cum îi propunea Alexandru Sterca Șuluțiu, viitor mitropolit la Blaj.

Alesul lui Dumnezeu care a adus învierea neamului

Sfântul Ierarh Andrei a fost o mare personalitate și un ales al lui Dumnezeu, care și-a justificat pe deplin numele său de botez, Anastasiu (înviere în limba greacă), pentru că a fost cel care a adus învierea neamului. Dar și-a justificat și numele de Andrei, după Apostolul Mântuitorului, cel întâi chemat, pentru că a fost numit chiar un „Mesia al românilor ardeleni ortodocși”, un „salvator al poporului român”.

A trecut la cele veșnice în 16/28 iunie 1873, la vârsta de 65 de ani, fiind înmormântat lângă biserica mare din Rășinari, așa cum a rânduit el însuși prin testament, fiind prohodit de un singur preot.

Văzând smerenia lui, cu adevărat călugărească, poporul drept-credincios l-a cinstit cu multă prețuire și evlavie după moarte, încât s-a creat un adevărat „cult popular” al mitropolitului Andrei cel Mare și Sfânt. Zeci de oameni de cultură, români și străini, au scris despre viața și strădaniile sale întru slujirea Bisericii și a neamului său, socotindu-l între cei mai de seamă ierarhi pe care i-a avut Biserica Ortodoxă Română în istoria sa.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ziua de 21 iulie 2011, l-a trecut în rândul sfinților din calendar. Moaștele sale se află în Catedrala din Sibiu, dar și în alte biserici și catedrale din țară. ❖

Dependența de cuvântul Domnului

„**A**stăzi este Ziua Bibliei (n.r. – 13 noiembrie). Nu este o noutate faptul că ne aflăm în era inflației cuvântului. Un cuvânt, care conține, în mod intrinsec, neliniște, conflict și multă sciziune. De ce? Pentru că nu mai este perfuzat, vitaminizat de cuvântul Scripturii, care are în țesătura lui interioară liniște, pace și unitate pe măsura. De ce? Pentru că a fost rostit de însăși Pacea, Liniștea și Unitatea noastră, Care este Iisus Hristos, Cuvântul întrupat.

Ar fi minunat dacă dependența de cuvântul Domnului ar fi, cel puțin, direct proporțională cu dependența de smartphone. Un creștin autentic, atunci când se hrănește constant și profund din cuvântul Scripturii, cred că învață, în chip natural, să se raporteze extrem de prudent și înțelept față de tehnologie, punându-o pe aceasta în slujba credinței și a demnității sale de om. Adică, Biblia să devină adevărata tehnologie a ființei noastre”.

PS Ignatie, Episcopul Hușilor

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică – clasa a VIII-a	Prof. Germina Stuparu
Marti	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / matem. clasa a IV-a	Prof. Georgeta Rusescu
Joi	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică – clasele VII-VIII	Ing. Paul Tomescu
Vineri	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Limba română – clasele VII-VIII	Prof. Cristina Ciobă
Sâmbătă	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Limba română – clasa XII-a	Prof. Claudia Dragomir

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 24 NOIEMBRIE - 1 DECEMBRIE 2019

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 24 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 30-a după Rusalii (Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 27 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 29 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 30 noiembrie	08 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	†) Sf. Ap. Andrei, Ocrotitorul României - Utrenia, Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților
Duminică 1 decembrie	18 ⁰⁰ -18 ³⁰ 08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Vecernie Duminica a 16-a după Rusalii (Pilda talanților) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2019 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI